

càlcul que diu que cada tona de producte importat correspon al potencial d'un treballador, però sempre amb dos condicionaments: que el consum no augmenti i que no s'exporti més.

—¿Com veu vostè el futur del tèxtil?

—Ja el voldria veure. Creiem que

hi haurà grans transformacions, però que el sector no té per què veure's significativament disminuït. Hi haurà un canvi i la gent es resituarà en aquest mercat de tres-cents milions de consumidors. Abans de la reconversió no es donava un duro pel sector, ara s'hi aposta més. □

el qual, automàticament, vam ser inclosos després de l'entrada en la CEE.

Nord i sud: un mapa dividit

Els principals sindicats europeus es manifestaven el passat dia 21 de març a Brussel·les, reclamant de l'administració comunitària que les denominades clàusules socials figuren incloses en el pròxim AMF.

Segons Juan Pedro Garcia, secretari d'Acció Sindical de la Federació Tèxtil de CCOO del PV: «vam anar a Brussel·les per reivindicar sobretot el manteniment dels llocs de treball en els països comunitaris. La concentració fou convocada per la branca tèxtil de la Confederació Europea de Sindi-

LA LENTA CAIGUDA DEL TÈXTEL

Alcoi contra Hong-Kong

1.500 empreses tancades i 20.000 treballadors al carrer.

No són romanços: el tèxtil es mor davant la invasió estrangera. La denúncia és de CCOO.

Ismael López

El passat 12 de març els dotze de la CEE encarregaven al Comitè 113 de la Comissió de Comerç Exterior negociar, a partir d'aquest mes d'abril i a Ginebra, la renovació de l'Acord Multifibra —l'AMF: el tractat internacional pel qual es regula l'entrada en la CEE de tota la confecció i els tèxtils produïts pels països extracomunitaris. Un acord que va nàixer el 1974 i que ja s'ha prorrogat en dues ocasions. La primera en 1977 i la segona en 1981. Aquesta tercera renovació tindrà una durada de quatre anys —de 1987 a 1990.

Però no tots els estats membres estan d'acord sobre la forma definitiva que haurà de tenir aquest pacte renovat. Així, mentre «els nòrdics» —amb una escassíssima o nul·la indústria tèxtil— desitgen eliminar l'AFM i iniciar una posició liberalitzadora, enquadrant el comerç mundial del sector en les normes del GATT —l'Acord General sobre Aranzels i Comerç, que regula els intercanvis tèxtils entre els països exportadors i els importadors, i que és també l'objectiu últim de tota la CEE—, d'altres estats s'orienten cap a una política més proteccionista i social: els del sud geopolític de la Comunitat. És el cas de França, Portugal i Itàlia o Grècia, estats les empreses de confecció dels quals tenen un desenvolupament tecnològic molt similar al nostre.

El fet cert és que una nova etapa comença per a la indústria del tèxtil. Una etapa molt dura. Després de la reconversió: una autèntica invasió de roba i mercaderies tèxtils estrangeres que han començat ja a desplaçar la

Naus buides i una onada de productes exteriors que es veurà afavorida amb l'AMF.

vella i històrica producció del nostre país. Un sector quasi impotent, davant una penetració exterior que el nou AMF només s'encarregarà de sancionar. Marcant un increment d'aquestes importacions. Ordenant el volum de productes tèxtils no comunitaris que haurà d'admetre l'Estat espanyol, fonamentalment Catalunya i el País Valencià. El màxim possible.

El nou perill estranger ja és ací, però: les importacions grogues, el tèxtil de l'orient, ja és una realitat. I encara que l'entrada en vigor del futur AFM siga per a l'encara llunyà 1 de gener del 87, la veritat és que, ja en aquest primer trimestre, s'han començat a patir les conseqüències de l'Acord en

cats, la CES. I van acudir-hi com a conseqüència de la decisió del Consell de ministres de la CEE de renovar l'AMF, ja que la forma en què es planteja és un gravíssim perjudici per al nostre tèxtil.»

«I és que —continua dient—, als nòrdics, els interessa liberalitzar el mercat permetent l'entrada de productes estrangers. I es comprén. A Alemanya, per exemple, no hi ha oferta de treball, no té un sol taller de confecció, però la interessa comprar els productes molt barats fora, a Iugoslàvia i a l'est, i després vendre'ls en el mercat de la CEE col·locant-los l'etiqueta «made in Germany». O el cas italià: a la Toscana, concretament a Montecatini, una empresa manté

dos-cents operaris, però només per a disseny. Ara, la mateixa fàbrica té, però, sis mil treballadors a Romania.»

«Però —assenyala— la resta de països no volem això. Amb aquest assalt de la majoria del Tercer Món vindrà molta més confecció i gèneres de punt dels que ja entren.»

«Per a Fernando Casado, el secretari federal de CCOO del País Valencià per al tèxtil-pell, «es fan necessàries posicions més serioses per part del govern i de la patronal. Aquesta —afirma— no sap més que fer el plocric davant de l'acord que ve. Però és incapaç de forçar una altra via. I l'administració no posa cap tipus de pegues a aquesta importació de productes exteriors, maquinària inclosa.»

«La roba —diu ara una altra font sindical— ve ja feta i ací s'hi afegeix l'etiqueta. Exteriorment, en els vaixelles, ve en forma de bala, de fil en brut, però la roba ve dintre ja feta, amagada. En la duana de Barcelona, a fi d'impedir aquesta importació il·legalíssima, va arribar a entrar una màquina que, suposadament, havia d'escorcollar aquestes bales a fi d'impedir-ne el pas. Pregunteu —diu

irònicament— per què encara continua estranyament paralitzada.»

El salari d'Àsia

Amb la reconversió acabada i l'ocupació estrangera pel mig, l'opinió oficial és absolutament optimista. Malgrat les opinions oficials, optimistes, no tots pensen el mateix. «La reconversió no ha col·locat el tèxtil en una millor situació. Poques empreses s'hi han acollit i els seus objectius no s'han aconseguit: quasi no s'ha invertit en tecnologia —i s'ha comprat maquinària de segona mà— i es propicia un atur continu mitjançant el treball de temporada. «No, el balanç no és positiu», diu Fernando Casado.

Alcoi, Bocairent, Ontinyent, Centaina, Elda... s'enfronten, doncs, a un exagerat increment de les importacions. Amb països d'un preu altament competitiu: Hong-Kong, Macau, Taiwan, Malàisia, Colòmbia, Brasil, estats de l'extrem orient que formen una llarga trentena de venedors. La seua baratíssima mà d'obra —amb salaris de vegades deu voltes inferiors als pagats ací— i les seues condicions laborals mínimes, donen lloc a una cursa comercial imparable.

Ja es comença a retirar del mercat els productes europeus de major preu a causa del major cost social.

Adéu, lloc de treball, adéu

«Tot el procés s'ha invertit. Sempre hi havia alguna cosa de fora, però des de fa uns sis anys ho porten quasi tot de l'exterior.» Per a aquests sindicalistes de CCOO, «l'ambient humà, particularment a l'Alcoià, és d'una ràbia molt seriosa, continguda.»

«Estem convençuts que el sector tindrà molts i grans problemes en guany. Al principi es tancaven empreses de tres, quatre o cinc treballadors —tallers molt menuts, quasi familiars— ara, inclús de cinquanta, la mitjana empresa. A Bocairent, per exemple, s'han tancat quatre empreses en tan sols un mes. Sí, sembla increïble, però durant tot el 1985 s'han tancat vora 1.500 empreses al País Valencià. Uns 20.000 treballadors. N'hi ha dades.»

«Està vist que l'administració i els empresaris només fan alguna cosa quan ens movem. O hi ha resultats concrets o caldrà tornar a les mobilitzacions. I anirem tan lluny com siga necessari.» □

La fira dels llibres

Iluna
LLIBRERIA
PAPERERIA
CASETA A LA FIRANº2
Torreta de Miramar, 16 BENIMACLET
Tel. 362 46 74 46020-VALENCIA

L'auca
LLIBRERIA
CASETA A LA FIRANº22-23
Carrer de Ramon Llull, s/n.
(altura Blasco Ibáñez, 87)
371 12 97
VALENCIA-46021

MANANTIAL
NOVETATS
EN LLIBRES
CASETA A LA FIRANº16
Tel. 332 24 02. Pau, 7. VALENCIA-3

LA MÀSCARA
113473044 NUOVO CENTR
Llibreria
Quiosc
Postals
Lamines
Cartells
CASETA A LA FIRANº19-20